

Året der gik, 2007

Af Bente og Karsten Thorborg

Julen 2007

Kære alle sammen!

2007 var det år hvor al ting igen blev retvendt på højskolen, hvor sommerhuset i Sejrøbugten overgik til pigerne og hvor vi i øvrigt fortsatte vores stilfærdige, men fyldte hjemmeliv - nu begge som folkepensionister.

For at begynde med højskolen, så var det 1½ års mareridt der blev afsluttet med en fuldstændig uhørt stor og dramatisk generalforsamling 10. april. Den skole vi forlod i okt. 2005 var samarbejdende og velfungerende, men vi var på det nærmeste brugt op som højskolefolk og ønskede at slutte, mens legen var god. Der skulle friske kræfter til for at skaffe vinter elever nok, når balterordningen ville ophøre efter endnu et år. Bestyrelsen ansatte et ungt og uerfarent forstanderpar der imidlertid havde udsigt til at kunne løse netop det problem på grund af deres gode kontakter i Grønland. Og det lykkedes også. Balterne blev afløst af endnu flere grønlændere, og da de tæller som danske, kunne skolen endog modtage flere udenlandske elever. (Halvdelen af et elevhold skal efter højskoleloven være danske). Så vidt så godt. Men forstanderen ville desværre også indrette skolen efter sit eget hoved, og bestyrelsen sluttede op om ham. Nu skulle skolen gennem-rationaliseres og fornyes. Kort sagt: En gennemgribende "turn-around". Den ene medarbejder efter den anden gik ned med flaget, nogle sagde op og andre blev fyret. Den første vinter var der både baltere og grønlændere på skolen, så der var elever nok, men stemningen var snavs. Så sagde forstanderen op og rejste til en bedre stilling i Holstebro. Medarbejderne åndede lettet op, men gud hjælpe mig om ikke bestyrelsen i stedet ansatte hans kone. Hun nåede lige at afskedige, nej *bortvise* de sidste nøglemedarbejdere inden generalforsamlingen - og det få dage før vinterskolen skulle slutte med elevudstilling, afskedsfest og Polensrejse! Der var bl.a. ingen faste lærere tilbage. Det var hovedløst kaos. Skolens eksistens stod på spil både skolemæssigt og økonomisk. Sagen var forsidestof i lokalpressen, og det store flertal i skolekredsen blev klar over, at nu skulle der skrides

ind om skolen skulle reddes. Der blev valgt en ny bestyrelse på generalforsamlingen, og den ophævede straks de sidste opsigelser, opsigede forstanderen og konstituerede skolens dygtige lærer gennem 24 år, Lillian Hjorth-Westh, som forstander. - Nylig bortvist, nu forstander. Skolen blev sluttet på bedste vis, og der var ikke et øje tørt. I dag udgør hun og hendes mand et dynamisk og højt værdsat forstanderpar. Økonomien blev reddet gennem omfattende støtte. Den store giver var Sparekassefonden som donerede 1 mill. kr, men også Bornholms Trafikken og andre virksomheder og privatpersoner trådte til. Skolekredsen er vokset voldsomt, og dens aldersgennemsnit er sænket betragteligt. Krisen har fået bornholmerne til at indse, at det ikke er nogen selvfølge, at der findes en højskole på øen. Jeg for min del blev valgt ind i den ny bestyrelse, og både Bente og jeg spillede en aktiv rolle i dagene op til og på generalforsamlingen. Nu er skolen på ny kommet på sporet og det med fornyet energi. Der ventes 60 elever på vinterskolen efter jul, heraf 18 grønlændere, og der forventes et flot overskud i 2008.

Så er der pigerne og sommerhuset. Vi har igennem de sidste adskillige år overladt brugen af det til Solveig og Hjørdis. Nu er den ordning blevet formaliseret med et skøde der giver hver af os 1/3 af ejendomsretten. Bente og jeg regner med at bo der i 14 dage om året, når der er plads til os, men ellers er det pigerne der står for brugen og driften af det. Solveig har gode venner med et tilsvarende hus deroppe i Odsherred, og Hjørdis og Nicolai som i det forløbende år er vokset sammen som et fasttømret par er ofte deroppe at fiske og slappe af. De er også gået i lag med vedligeholdelsen af huset. Nicolai er vokset op i Helsingør og er free lance fotograf. Han har været gift før og har en 15-årig datter, Josephine. Vi var alle samlet i sommerhuset i dagene omkring St. Hans, og hun faldt fuldstændig ind i familien. Hjørdis er fortsat a.d. i designfirmaet "1508". Hun har ofte meget travlt, men er glad for arbejdet. Solveig er skoleprojektansvarlig og sammen med en kollega daglig leder i kulturmødeforetaget "Salaam.dk". Desuden uddanner hun sig til terapeut. Det har lange udsigter, men det optager hende. Jorge er nu ansat som kok i et køkken i Kbh. som bl.a. leverer maden til Louisiana. Han og Solveig er skilt, men de er gode venner og hjælper hinanden med Alba som er 4 år og en dejlig unge, nuanceret og musisk. Når Solveig er på uddannelsesweekends får vi lov at låne hende herovre.

Det tredje hovedpunkt er så vores liv her i Aakirkebys udkant. Vi glæder os over vores fantasifulde og rummelige Pippi-Langstrømpe-hus og den store, gamle have. Stig har hjulpet os med at kalke det, og nu sidst har vi fået tilføjet et lysthus. Vi synes det er et privilegium at kunne vågne op sammen og have tid til hinanden. Bente har desværre et dårligt knæ og skal kikkertopereres først i det nye år. Men ellers er vi raske og rørige. Vi nyder dagligt den skønne bornholmske natur på turene med Zia. Bente er den mere udfarende, jeg den mere vegetative af os, så vi har hver vore aktiviteter og Bente flest. Hun guider krydstogtturister i sommerhalvåret, og vi har sammen vikarieret for forstanderparret på et af højskolens sommerkurser. Hun er også en populær foredragsholder rundt om på øen, og så deltager hun i en litteraturlæsekreds med gode venner herovre. Jeg for min del er med i en lille gallerigruppe og har genoptaget medlemskabet af en filosofistudiekreds i Kbh. som jeg opgav, dengang jeg i 1983 blev højskolelærer i Uldum. Dermed kan jeg også holde venskabet med Bernard og Katherine varmt. Bente er desuden medlem af sognets menighedsråd og jeg af højskolens bestyrelse. I mellemstunderne dyrker jeg slægtens historie. Det er dejligt frit at kunne følge sine interesser. I årenes løb har vi talt med mange aldersstegne højskoledeltagere, og de har jævnligt bedyret, at pensionistdagene flyver sådan af sted, at de slet ikke kan forstå de engang har haft tid til et arbejde også. Nu gør vi selv den samme erfaring.

Julen skal også i år holdes hos os i Bakkehuset. Det bliver med Solveig, Alba, Jorge og Hjørdis. Nicolai og Josephine skal være hos hans forældre i Helsingør.

Vi ønsker jer alle en glædelig jul og et godt nyt år
Jeres Bente og Karsten